

Engeland 2008 “the Deben”

Elk jaar, zo tegen half juni worden bij de HJC weer de voorbereidingen getroffen voor de jaarlijkse midzomertocht naar Engeland. Onder het motto “biertje halen aan de overkant” zullen dit jaar drie schepen de overtocht wagen. Allereerst de Blue Lady van oudgediende Theo van Meerwijk met als bemanning Michel Peetoom en Rixst van Rooij.

Schipper Jaap van der Leij van de Zoutelief wordt bijgestaan door Edwin Rijvordt, Joost van Diggelen, zijn zoon Frank en Herman Zonjee is ook weer van de partij. Stefan Bos zal met zijn Trintella en bemanning ook meegaan.

Voorraden worden aan boord gebracht zodat de waterlijn goed op het merk ligt en de laatste klusjes worden gedaan. Kosten nog moeite zijn de afgelopen winter gespaard om goed voor de dag te komen met nieuwe zeilen en een van de deelnemers heeft zelfs een nieuwe (snellere) motor ingebouwd.

Plan A is om op woensdag 18 juni gezamenlijk te vertrekken richting Harwich, een afstand van ca 130 zeemijl om vervolgens een bezoek te brengen aan de Orwell (Ipswich) en de river Deben.

Door omstandigheden loopt de planning ietsje anders maar er is altijd wel een plan B, C, D en verder.

Stefan gaat al op dinsdag, de Blue Lady vertrekt volgens plan op de 18^e naar Harwich. Zoutelief kan pas de 19^e varen maar wordt door de bemanning alvast naar Seaport IJmuiden gebracht.

Na een overvloedige maaltijd van de IJmuidense chinees –waarover later meer ligt de Zoutelief om 17.30 tussen de pieren. De wind is zuidwest 5/6 Beaufort en er staat een flinke deining. Harwich is niet bezeild dus wordt besloten om de koers te verleggen naar Lowestoft.

Net buiten de pieren worden we opgelopen door een Etap36 die hoog en hard over ons heen dendert. We zullen hem in Lowestoft pas terugzien

De eerste verschijnselen van zeeziekte openbaren zich al snel en binnen een half uur is de bami alweer een prooi voor de vissen.

Alleen Edwin en Frank blijken een ijzeren maag te hebben. De rest van de bemanning blijft echter, ondanks de zware omstandigheden, ook goed functioneren. Door de Zuidwestenwind worden we flink naar het noorden weggezet zodat we 's nachts besluiten om een slag naar het zuiden te maken. Dit pakte heel goed uit. Aanvankelijk kunnen we een koers van 190 sturen maar omdat de wind steeds westelijker wordt en de stroom lekker meeloopt liggen we al snel een koers 225 graden voor. In de loop van de ochtend draait de wind weer naar het zuidwesten en met een beetje hulp van de motor is Lowestoft bijna bezeild.

Op vrijdag 20 juni om 15.43 (British Summer Time) passeren we de bekende witte torentjes en meren af in de haven van de Royal Norfolk and Suffolk Yacht Club).

De eerste pint of bitter/lager gaat erin als de spreekwoordelijke koek. (tip van Jaap, vraag altijd aan de bar “what’s your best bitter” en je bent verzekerd van een goed biertje)

Anderhalf uur later komt de schipper van eerdergenoemde Etap36, –hij is net aangekomen-, op een drafje over de steiger en vraagt “hoe wij dat geflikt hebben”.

's Avonds eten we de restjes bami en bellen naar Theo. Zij liggen in Harwich en we spreken af dat we elkaar morgen ontmoeten ter hoogte van Ramsholt aan de Deben.

De volgende dag vertrekken we uit Lowestoft richting Deben. De wind is gunstig zodat we lekker kunnen zeilen. Vlak langs de kust tussen de banken door varen we langs Southwold, de Sellafeld kerncentrale bij en de vuurtoren Orford Ness.

We moeten zorgen dat we net voor HW bij de rood/witte aanloopton Woodbridge Haven zijn. Er staat dan voldoende water om met onze 2 meter diepgang over de drempel te kunnen. De aanloop is niet echt moeilijk. Na aanloopton de rode West Knoll aan bakboord houden en vervolgens de groene Mid Knoll aan stuurboord en de rode Deben weer aan bakboord.

Op de website www.eastcoastrivers.com is de actuele betonningsinformatie op te vragen

In het begin is de rivier breed en in het midden goed bevaarbaar. Overal waar moorings liggen staat voldoende water. Vaar (wel) rustig tussen de bootjes door maar let wel op de rode (BB) en groene (SB) tonnen. Ze liggen soms helemaal aan de overzijde van de rivier.

Bij Ramsholt zien we, uiteraard vlak bij een pub, de Blue Lady aan een mooring liggen. Zij hebben ons ook gezien en moeten met het kleine rubber-bootje nog even flink tegen de stroom in roeien om aan boord te komen. Gezamenlijk varen we door naar Woodbridge alwaar we om 14.45 worden opgewacht door havenmeester Mike (the pipe) van de Tidemill Yacht Harbour. Boven de drempel staat voldoende water en we krijgen een plaatsje toegewezen in box 21 en 22. Snel even het stadje in om een restaurantje en een pub met een groot scherm te regelen.

Nederland speelt vanavond tenslotte tegen Rusland. We eten in the Captains Table een voortreffelijke maaltijd en zien vervolgens de laatste wedstrijd van Nederland tijdens dit EK.

De volgende dag stormt het flink. Een dikke 7 met af en toe uitschieters naar 8, dus brengen we een bezoek aan een van de laatste getijdenmolens van Engeland. Deze waterrad gedreven meelmolen uit 1170 is tussen 1968 en 1982 geheel gerestaureerd.

Het principe is gelijk aan onze windmolens alleen wordt het maalwerk aangedreven door het getij. Met de vloed werd een groot bassin, middels een kleppenstelsel, gevuld met water en zodra tijdens de eb het water was gevallen zette de molenaar de sluis open en het uitstromende water laat dan het waterrad en daarmee de molenstenen draaien. Om de molen te kunnen demonstreren is naast de molen nu een klein bassin aangelegd. Het grote bassin doet nu dienst als jachthaven en is voorzien van een drempel waarboven maximaal 2.40 m water staat.

Omdat het net springtij is geweest kunnen we hier nog maar twee dagen blijven. Theo besluit om alvast naar Waldringfield te gaan en vandaar morgen richting IJmuiden te varen.

De dwars inkomende wind zorgt bij het uitvaren van de box voor een probleem maar Theo is niet voor een gat te vangen en gaat volgas achteruit terwijl hij roept dat hij dat altijd zo doet.

Op maandag 23 juni vertrekken wij ook en pikken bij Waldringfield een mooring op en gaan met de bijboot naar de Maybush Inn voor een biertje en een lekkere maaltijd. Eenmaal terug aan boord praten we nog even na en stellen vast dat we morgen heel vroeg moeten varen om met hoogwater over de drempel te kunnen.

Er is wat verwarring over de interpretatie van de juiste vertrektijd (BST of Nederlandse tijd) maar we komen er uit en vertrekken op tijd

Om half zes ronden we Woodbridge Haven en zijn weer op zee. Tussen de banken door richting N-Shipwash en vandaar naar IJmuiden. De wind is oost 6 en er staat nog een "oude zee" uit het zuidwesten zodat het al motorsailend een flinke hobbelige tocht word.

Het blijft echter droog en de temperatuur is ook aangenaam met af en toe een lekker zonnetje.

Zeeziekte blijft ook uit zodat we allen onze wacht kunnen draaien en genieten van de traditionele eieren met spek

Precies 24 uur later zitten 's morgens om half zes we tussen pieren van IJmuiden en varen, nadat we vlot zijn geschut, direct door naar de brug over de A9 waar we schoon schip maken en nog een klein tukje doen alvorens we na (alweer)een geslaagde tocht om 13.00 afmeren bij de HJC.